

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **A. P.**

skazanego z art. 197 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 września 2015 r.,

zażalenia złożonego przez skazanego

na zarządzenie w przedmiocie odmowy przyjęcia zażalenia na zarządzenie w

przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji

**p o s t a n o w i ł:**

**utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.**

### UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. akt V Ka 213/14 Przewodniczący V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Łodzi odmówił przyjęcia zażalenia wniesionego przez skazanego A.P. na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału z dnia 6 maja 2015 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia zażalenia wniesionego przez skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału z dnia 14 kwietnia 2015 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji albowiem zostało ono wniesione po terminie.

Z zaskarżonym zarządzeniem nie zgodził się skazany wskazując, że terminu do wniesienia zażalenia na zarządzenie z dnia 14 kwietnia 2015 r. dotrzymał i załączył potwierdzenie odbioru korespondencji urzędowej.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Zażalenie nie jest zasadne.

Przede wszystkim należy zauważyć, iż przedmiotem rozpoznania jest zażalenie skazanego na zarządzenie z dnia 30 czerwca 2015 r. odmawiające przyjęcia zażalenia na zarządzenie z dnia 6 maja 2015 r. z uwagi na to, iż zostało ono wniesione po terminie. Wskazać należy, iż skazany zażalenie na zarządzenie z dnia 6 maja 2015 r. wniósł w dniu 25 maja 2015 r., a więc po terminie 7 dni, który upłynął mu w dniu 18 maja 2015 r. Skarżący w swoim zażaleniu całkowicie pomija ten zasadniczy powód odmowy przyjęcia zażalenia na to zarządzenie z dnia 6 maja 2015 r., podając w zażaleniu jedynie okoliczności dotyczące zarządzenia z dnia 14 kwietnia 2015 r. i wniesionego przez niego zażalenia na to zarządzenie, które nie podlegają analizie w tym postępowaniu. Skazany natomiast nie wskazał, aby zaskarżone zarządzenie posiadało jakiekolwiek wady natury faktycznej lub prawnej.

Należy zauważyć, iż brak jest podstawy prawnej i faktycznej do tego, aby Sąd Najwyższy z urzędu dokonał kontroli wydanego wcześniej zarządzenia z dnia 14 kwietnia 2015 r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.